

Cançó amorosa

TOMÀS GARCÉS

Voldria ser mariner
i dur-te a la meua vora;
la vela iria pel mar
com un cavall blanc que corre
el vent posaria olor
de fenoll entre les cordes
i l'ona es faria enllà
deixant el camí a la proa.

Passarien els vaixells
fent voleiar les banderes.
—Mariners cap on aneu
cap on aneu tan de pressa?
Potser cerqueu un tresor
perdut en la mar deserta?—
Passarien els vaixells
fent voleiar les banderes.

Jo els veuria com se'n van,
sense mica de recança.
Els teus ulls són mon tresor,
poc he cercar-ne d'altre.
Quina joia, al teu costat,
veure la terra allunyar-se
i seguir en les nits d'agost
les estrelles que es demanen!

On tu girares l'esguard
el vent hi portaria, t'escoltarien la veu
els peixos i les gavines
els focs ardents de Sant Elm
a dalt dels pals s'encendrien
i veuries que el teu pas
la terra i el mar sospiren.